

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 540/ 21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 23 czerwca 2021 roku w sprawie II K 45/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>- zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegającego na uznaniu, iż w sprawie brak jest dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonego, co wynikało z niewłaściwie ocenionego materiału dowodowego, poprzez uznanie za wiarygodne zeznań</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>świadka M. Z. oraz wyjaśnień podejrzanego D. K. - wbrew zasadom logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, bowiem w/w świadek osoba najbliższa dla oskarżonego - partner jego siostry miał interes w tym, aby złożyć zeznania korzystne dla oskarżonego, a nadto zeznaniom tym i wyjaśnieniom wyraźnie przeczy zebrany materiał dowodowy;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W pierwszym rzędzie należy wskazać, iż sąd I instancji przeprowadził prawidłowo i wnikliwie postępowanie dowodowe, a na jego podstawie sformułował logiczne i trafne wnioski, mieszczące się w granicach swobodnej oceny dowodów określonych w art. 7 kpk, uwzględniając zasady prawidłowego rozumowania oraz</p>				

wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Wobec powyższego, sąd okręgowy w pełni aprobuje poczynione przez sąd rejonowy ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

Sąd okręgowy uznał, iż podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest bezpodstawny. W uzasadnieniu pisemnym, Sąd Rejonowy poddał wszechstronnej analizie logicznej zebrane dowody, w sposób w pełni przekonujący oraz zgodny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego przedstawiając na jakich przesłankach faktycznych i prawnych oparł swoje przekonanie o wiarygodności tych dowodów, które włączył do faktycznej podstawy wyroku, zaś wnioski ocenne wyprowadzone zostały z całokształtu okoliczności ujawnionych podczas przewodu sądowego zgodnie z dyrektywami prawdy i bezstronności, a tym samym nie wykraczają one poza granice ocen

zakreślonych dyspozycją art. 7 kpk. W treści uzasadnienia sąd I instancji odniósł się do całokształtu materiału dowodowego, szczegółowo omawiając poszczególne dowody. Nadto w ocenie sądu okręgowego, wbrew twierdzeniom apelacji, sąd rejonowy prawidłowo zebrał materiał dowodowy, nie pomijając żadnych istotnych dla sprawy dowodów (co istotne, przeprowadzając postępowanie dowodowe w szerszym zakresie, aniżeli wnioskował o to prokurator). Natomiast nie dające się usunąć wątpliwości, o których mowa w art. 5 §2 kpk należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Sąd okręgowy podzielił stanowisko sądu rejonowego, iż wersja oskarżonego przedstawiona w sprawie jest logiczna i znajduje potwierdzenie w dowodach zgromadzonych w toku postępowania, w szczególności

w zeznaniach M. Z. oraz treści opinii biegłego. Opis zdarzeń przedstawiony przez oskarżonego i świadka tworzy uporządkowaną i logiczną całość, a wersja ich poparta została jedną z tez zaprezentowaną przez biegłego, które wnioski opinii biegłego sąd rejonowy słusznie przyjął przy ich ocenie za swoje.

Prokurator przyjęciu wiarygodności zeznań świadka M. Z. przedstawia dowód w postaci nagrania z kamery monitorującej parking obiektu, na którym to parkingu wg. zeznań tego świadka, wspierającego wersję oskarżonego, w dniu 22 grudnia 2018 roku ok. godz 11 miało dojść do przekazania oskarżonemu zapasowego kluczyka do pojazdu. Z protokołu odtworzenia zapisu nagrania wynika, że w przedziale godzinowym (rozpoczętym o godz 10:34:13 zakończonym o godz 11:31:06) nie ujawniono pojazdu, którym wg. zeznań

świadka miał on podjechać na miejsce parkingowe, gdzie zaparkowany był także samochód oskarżonego, który jest uwidoczny na wspomnianym nagraniu.

Zważyć należy, że z zeznań M. Z. konsekwentnie wynika, że do spotkania na wspomnianym parkingu z oskarżanym celem przekazania zapasowego kluczyka do pojazdu, miało dojść „około godz. 11 – stej”. Analizowany zapis nagrania dotyczy natomiast jedynie godzinowego przedziału czasu -rozpoczyna się o godz. 10:34:13, kończy o godz. 11:31:06.

Sformułowanie jakiego użył świadek „około godziny 11-stej” z natury rzeczy jest sformułowaniem nieostrym, dotyczy pewnego przedziału czasu, jaki nastąpić może zarówno przed określoną godziną, jak też po tej godzinie. Toteż nie można wykluczyć sytuacji, jak weźmie się pod uwagę odtworzony z nagrania przedział

czasowy, że
zdarzenie o jakim
informował świadek,
miało miejsce w
jakimś czasie po
godz. 11- stej, czyli
możliwym jest, że
także po czasie
zarejestrowanym na
nagraniu (np. o
11:32). Nie można
więc na podstawie
tego dowodu z
nagrania z kamery
monitoringu
kategorycznie
wykluczyć wersji
oskarżonego
wspieranej
zeznaniami świadka
M. Z..

Oczywiście nie
można przejść
obojętnie nad
oczywistą kwestią,
że świadek ten
jest osobą z
bliskiego otoczenia
oskarżonego, toteż
może dążyć do
poparcia jego wersji,
jednakże zeznania
świadka zostały
przez sąd meriti
prawidłowo
ocenione, zgodnie
z zasadami wiedzy,
logiki i
doświadczenia
życiowego jako też
znajdujące
potwierdzenie w
obiektywnym
materiale
dowodowym w
sprawie, w tym
przede wszystkim
w opinii biegłego
z zakresu oceny

elektronicznych śladów kolizji i cech identyfikacyjnych pojazdów oraz informacjach Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej Państwowego Instytutu (...) w W..

To dopiero sąd meriti w toku przewodu sądowego przeprowadził w/w dowody nieosobowe, mogące zweryfikować wyjaśnienia oskarżonego i tezę aktu oskarżenia.

Słusznie sąd rejonowy oceniając opinię biegłego wskazał na te fragmenty, z których wynika, że temperatura zewnętrzna zarejestrowana w zapisie kluczyka wynosząca 4 st. c, zbliżona jest do temperatury panującej w deklarowanym okresie eksploatacji pojazdu, tj. 22 grudnia 2018- 30 grudnia 2018 roku. Dane pochodzące z Instytutu (...), o jakie zwrócił się sąd meriti, potwierdziły, że we wspomnianym okresie odnotowano przedział temperaturowy

właśnie w granicach
4 st. C.

Z pewnością taka
wysokość
temperatury w
naszej strefie
klimatycznej nie
panuje w miesiącu
lipcu, kiedy to
wg. wskazań odczytu
kluczyka pojazdu
oskarżonego miało
dojść do jego
ostatniego użycia,
konkretnie w dniu
13 lipca 2018 roku
– co stanowiło
główny argument
tezy oskarżenia
zbudowany na
dowodzie w postaci
informacji
pochodzących od P.
(...) B. z siedzibą
w Ł., konkretnie z
odczytu z kluczyka.

Biegły przy tym
w przekonujący
sposób wyjaśnił,
że dane dotyczące
eksploatacji
kluczyka
skonfigurowane są
z datą i godziną
ustawianą
manualnie w
systemie pojazdu.
Wskazuje to więc
na takie sytuacje, w
których wyświetlony
w systemie pojazdu
czas wcale nie musi
odpowiadać temu
rzeczywistemu,
bowiem przez
użytkownika
pojazdu po prostu
może być błędnie

wprowadzony.

Zwrócić przy tym należy uwagę, że analiza odczytu kluczyka pojazdu oskarżonego ujawniła błąd ustawienia prawidłowej daty i godziny.

Dlatego też w ocenie sądu odwoławczego, sąd meriti, w pełni uprawniony był do przyjęcia, iż z uwagi na zarejestrowaną temperaturę zewnętrzną istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że pojazd w rzeczywistości użytkowany był w grudniu 2018 roku, zaś zapisana data pochodzi z nieprawidłowych nastaw pokładowego źródła czasu i daty kalendarzowej.

Prokurator przeciwstawił przy tym ustaleniom sądu rejonowego te fragmenty opinii biegłego, z których wynikało, że w odczycie kluczyka ujawniły się ponadto jeszcze trzy komunikaty:
ostrzeżenia -
dotyczące właśnie wspomnianego ustawienia prawidłowej daty i godziny, jak też dotyczące

rozładowania baterii, podnosząc, że o żadnych utrudnieniach takiej natury nie informował w swych wyjaśnieniach oskarżony.

W ocenie prokuratora sytuacja wystąpienia takich usterek powoduje, że w niskich temperaturach, ze względu na znaczny pobór prądu przez rozrusznik, pojazd który posiada takie usterki „nie jest zdalny do jazdy”. Prokurator także zwrócił uwagę, że podwójny komunikat o sile rozładowanego akumulatora zarejestrowany został przy przebiegu 169680 km, zaś w momencie odczytu z kluczyka przebieg pojazdu wskazywał przejechanie odcinka dalszych 7 km drogi, co w ocenie skarżącego może wskazywać na pokonanie wspomnianego odcinka drogi w celach związanych z nielegalnym ukryciem, zbyciem pojazdu – z uwagi na relatywnie niewielki odcinek trasy.

Oskarżony tymczasem konsekwentnie utrzymywał, że w okresie posiadania zapasowego kluczyka kierował pojazdem. W kwestii pretensji więc skarżącego co o braku w wyjaśnieniach oskarżonego informacji o problemach technicznych pojazdu, to po pierwsze: niewykluczonym jest, że usterki jakie wystąpiły w pojeździe, nie były na tyle istotne dla sprawności jego kierowania czy też nawet możliwości ruszenia pojazdem, o jakich dywaguje skarżący jedynie na podstawie swych przypuszczeń (bo nie wniosków końcowych biegłego). Mogły nawet nie mieć jakiegokolwiek odczuwalnego dla kierowcy wpływu na jakość parametrów kierowania pojazdem, stąd też brak w wyjaśnieniach oskarżonego takich informacji. Przejechanie natomiast relatywnie krótkiego odcinka trasy 7

km i wysnucia z tego faktu tezy o „nielegalnym celu” tak krótkiej podróży jest nieuprawnione, zwłaszcza, jak weźmie się pod uwagę, że nie czyniono ustaleń w sprawie, jak często w spornym okresie poruszał się pojazdem oskarżony, jakie odcinki trasy pokonywał, jak często i w jakiej ilości tankował pojazd.

W ocenie Sądu odwoławczego zawarty w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia stanowi jedynie opartą na własnej ocenie materiału dowodowego polemikę z ustaleniami sądu I instancji wyrażonymi w uzasadnieniu orzeczenia i w żadnej mierze nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji nie pominął żadnego dowodu, oceniał dowody zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 7 kpk oraz dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wysnuł słuszne wnioski, że realia

<p>rozpoznawanej sprawy nie pozwalają na przypisanie oskarżonemu winy i sprawstwa w odniesieniu do zarzuconych mu czynów.</p> <p>Zatem sąd I instancji prawidłowo oparł swe rozstrzygnięcie o treść art.5 § 2 kpk, i uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- kompletny materiał dowodowy w sprawie został prawidłowo oceniony przez sąd meriti;</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- wyrok i wszystkie rozstrzygnięcia;		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
- podano powyżej w rubryce 3.1.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiężle o powodach zmiany		

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do			

dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok uniewinniający	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana